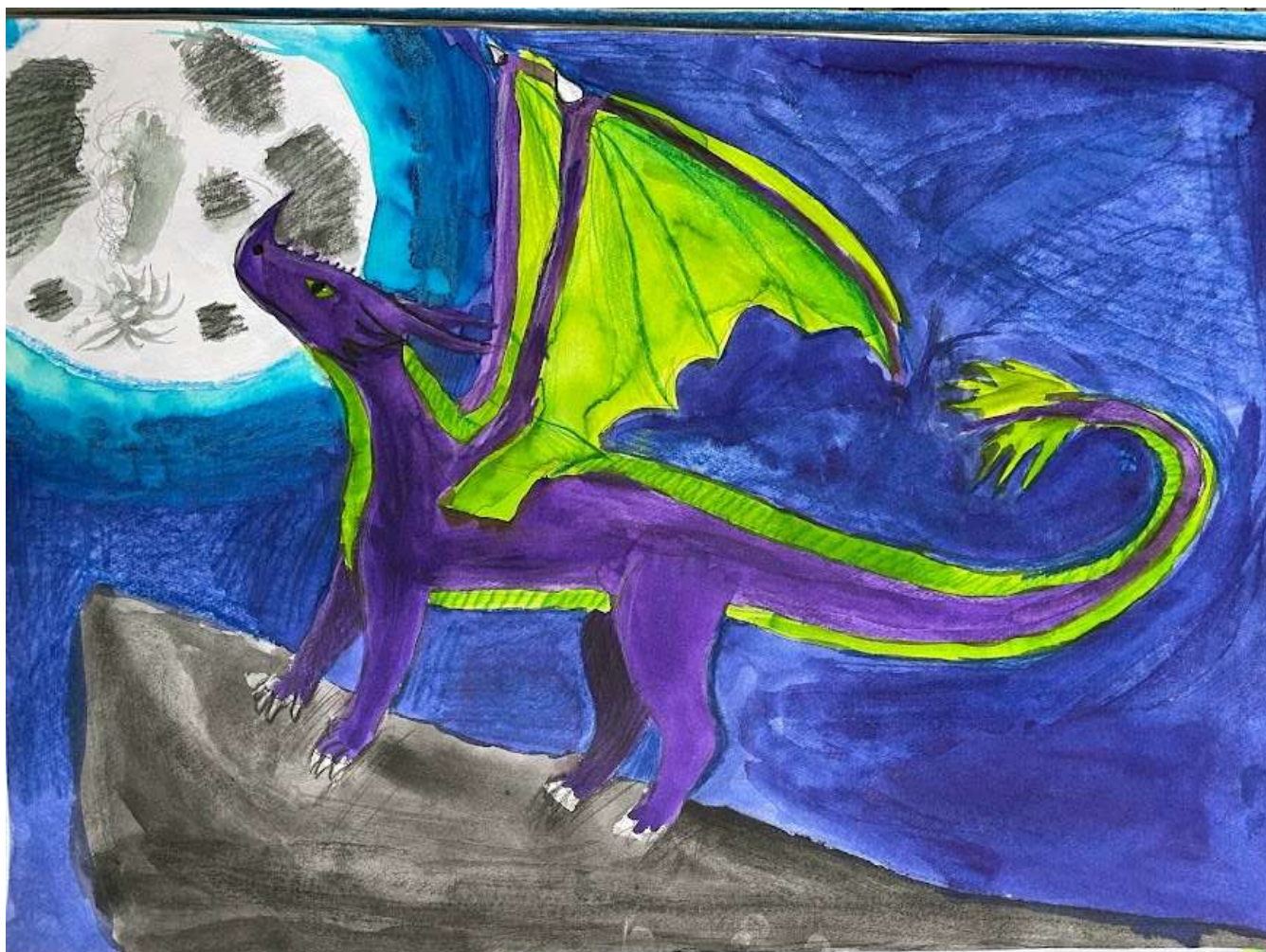

Bestiář

- pro neposedné děti, které odmítají spát -

Měli jste někdy pocit, že vás někdo sleduje?
Mohl to být třeba minotaurus zlobivý nebo divoženka. Tyto a spoustu jiných najdete právě zde. Pokud vás zajímají nadpřirozené jevy nebo zvláštní tvorové, tak se zachumlejte do teplé deky a pusťte se do čtení. Tato kniha vás bude provázet všemi možnými druhy nadpřirozených bytostí.

Až se s nimi setkáte, přejeme hodně štěstí!

Ahoj,

my jsme žáci 7.A (letos už 8.A) a toto je náš bestiář. Psát ho nás velmi bavilo a někteří při psaní možná i zjistili, že na psaní mají talent. Naše paní učitelka Michaela Šlesingerová nás při psaní hodně podporuje a to našim pracím dodává kouzlo, ve výtvarce zase tvoříme nejrůznější umělecká díla s paní učitelkou Rychlíkovou.

V našem bestiáři se dozvíte spoustu informací o různých tvorech, pobavíte se nad zábavnými popisy a zamyslete se, jestli tvorové, o kterých tu píšeme, vážně (ne)existují. A kdo ví, možná právě vy budete ten vybraný, který jednou nějakou takovou bestii potká. Proto byste si měli přečíst tuto příručku, abyste se naučili rozpoznat nějakou z těchto stvůr. Například divoženku, hadí paní nebo pohledného kentaura.

Přejeme vám krásný požitek z četby!

Adéla Weekes, Anežka Prokopová, Eliška Dvořáková, Eliška Loeblová, Václav Havlík, Filip Kovařík, Jakub Manda, Josefína Špetláková, Karolína Hokrová, Kristýna Štěpánková, Liliana Gubaniová, Sára Kříčková, Kateřina Jedličková, Ludmila Bruthansová, Natálie Krejčíková, Amélie Slezáková, Matěj Adam, Lukáš Totušek, Oliver Unger, Vojtěch Schrötter, Nikola Vulkán, Tereza Vráblíková, Vincent Nacházel, Vítek Štíčka, Filip Žák a Michaela Šlesingerová a Jitka Rychlíková

Crepuscular unicorn

Jinak zvaný soumravný jednorožec vyskytující se v jihoevropských přímořských státech. Jak z jeho jména vyplývá, objevují se jedinci jen za soumraku. Jsou velice plaší, a jakmile spatří člověka, okamžitě uprchnou. Lidé se již od dávných dob snažili tyto jednorožce zapřahat do kočárů, jezdit na nich (obzvlášť ve starověkém Řecku, kde se vyskytovali opravdu hojně a objevovali se na spoustě symbolů), ale nikdy se jim to nepodařilo, jednorožci na sebe nenechali ani sáhnout.

Jednorožci mají výborný zrak a sluch. Jejich oči jsou tmavé a smutné, zakryté dlouhými řasami. Uši jsou malé, uvnitř chlupaté, aby se do nich nedostaly mouchy. Roh v době páření hřebci využívají k boji, samice spíše k obraně a na okrasu. Nikdo však neví, jestli svým rohem umí léčit, vyloučit to však nemůžeme. Ovšem když se roh odlomí, znovu už nedoroste a jednorožec pomalu slábne a poté umírá.

Jednorožci vždy byli braní jako čistá a mírumilovná zvířata, což také jsou. Je opravdu velká škoda, že se nedají ochočit, ale zřejmě k tomu mají svůj důvod.

Divoženka

Jednou za převelice tmavé a trýznivé noci jsem se toulal po černošickém lese. Meluzína ohýbala stromy až k zemi a zpátky, málem už se vyvrátili. Poslouchal jsem tóny jejího kvílejícího zpěvu a toulal se dál a dál. Až najednou vítr uklidnil svoje hlasivky a já se ocitl na mýtině, která vypadala, jako kdyby se tam vylila celá Berounka. „Ale ne,“ pomyslel jsem si. O tomto podivném místě jsem již slyšel. Všichni přece vědí, že ve starých babských povídkách se praví, že tato místa obývá nejstrašnější bytost ze všech. Prý čeká ve stínech stromů na tuláky, a když zří někoho takového, ladně se vznese z temnot. Aby ho okouzila.

JE TO DIVOŽENKA! To jest jméno tohoto tvora. Zpanikařil jsem, ale mé nohy ne a ne hnouti se. A najednou černočerná temnota! Tuto černotu prolomily až ostré paprsky jitřenky. Posadil jsem se tak rychle, byť se mi hlava točila. Však o ní jsem měl a mám sen, který se mi té noci zdál, o ženě ladně, skoro až průsvitně, vystupující z temnot.

Drak z ohnivých vřesovišť

Tohoto draka prakticky nemůžete přehlédnout, protože jeho vzrůst je větší než hněv paní učitelky, když nejmenovaný žák něco provede.

Z hlavy vysvítají výrazně oranžovo žluté oči. V jeho tlamě, která je dokonce větší než ústa mého bratra, vyčnívají špinavě černé a zakroucené zuby. Na konci hlavy u krku má několik ostrých rohů.

Tělo má celé rudé, jako by se vyvážel v kečupu. Má dlouhý a rudý krk, ze kterého rostou další rohy spojené ještě více rudou blánou. Jeho křídla ještě zvětšují jeho vzrůst. Díky již zmiňovaným křídům může létat tak, jako kdyby měl v zadní části těla proudové motory. Ocas je dlouhý, asi jako jedna souprava Regiojetu.

Jeho povaha není zrovna milá, protože Vás na setkání upálí. Má nejradši tmu. Doporučuji chodit přes Ohnivé vřesoviště pouze za dne, protože za dne téměř vůbec nevylézá.

Fénix královský

Fénix královský, jak již jeho jméno naznačuje, se stal králem krásy zvířectva i bájných bytostí. Setkat s ním jste se mohli již v dobách lovců mamutů.

Nejčastěji jste ho mohli zahlédnout na samotných špicích hor v jeho oblém vrbovém hnízdě. Jelikož zde byl všem moc na očích, musel se přizpůsobit a skryl se v korunách těch nejvyšších borovic, co se široko daleko daly najít.

V těchto dobách bylo fénixů na naše poměry celkem dost, téměř dva tisíce, ale jak už bývá zvykem, po chvíli na výsluní přichází pád. Rod fénixů královských byl téměř vyhuben lovci pro své zlaté ocasní peří. Nejstarším exemplářům v našich krajinách je něco kolem 300 let. Najdou se ale i tací, jimž táhne na 600 let. V průměru mají kolem 500 zlatých a 700 bronzových brků, zbytek tvoří ohnivé a popelavé chmýříčkové peří.

Některé příběhy praví, že jeden z prvních fénixů se uhnízdil na vrcholku Sfingy, ale této historie moc nadějí nedávám. Dnes ho při velkém štěstí najdete v nejhlubších koutech lesa největší divočiny.

Pokud ho tam uvidíte při úplňku, bude jeho peří vstřebávat měsíční svit a on vzplane jako pochodně. Tím však všechno krásné končí, protože stejně jako je nádherný a majestátní, je také životu nebezpečný. Proto doporučuji si o něm raději nechat jen zdát.

Hadí paní

Nezděste se, když narazíte na malé zelené hady. Malí zelení hadi, to je typické pro mořskou hadí paní. Je velmi vzácná. Když na ni narazíte, nemusíte se bát. Je velmi milá.

Říká se, že když jí dáte neobyčejný dárek, tak vám umožní dýchat pod vodou. Ale pozor! Pokud ji naštve, tak vás utopí.

Poznávací znamení: hadi místo vlasů, dlouhé zelené nehty a žije pouze v Černém moři

Hipogryf Klofan

Jsem velmi hrdý tvor, chce-li se ke mně někdo přiblížit, musí se mi nejprve uklonit, a pokud možno bez mrkání mi pohlédnout do očí. Pokud úklonu opětuji, může se mě člověk dotknout nebo se na mně proletět. Pokud mě někdo urazí nebo se ke mně špatně chová, můžu způsobit člověku vážná zranění nebo dokonce i smrt. Zapomněl jsem zmínit, jak vypadám. Jsem z jedné poloviny orel a z druhé kůň. Jsem podobný s gryfem, který je kombinace orla a lva. Živím se hmyzem, který vyhrabu ze země, sním i různé ptáky a drobné savce, jako například myši nebo potkany.

Holohlávek paznehtový

Popis:

Jeho tělo je celé pokryto chlupy. Nemá rád lidi, zvířata i rostliny - jeho nejlepší přítel je kluk s kamením. Přenáší nakažlivé nemoci a hodně parazitů. Nemá vlasy, tudíž patří do čeledi plešingrovitých.

výskyt: hory - poblíž nějakého dobytka

potrava: dobytek, někdy i lidé a vzácně kanibalismus

chování: vysoce agresivní, když mu někdo vlezde do jeho teritoria

rozmnožování: podobně jako u ryb tření

délka života: neznámá

Chimera

Chimera je známá bestie z řecké mytologie. Pokud někde uvidíte lva, hada a kozu v jednom těle, okamžitě zdrhejte. Ale jak ji poznáte? Je to jednoduché. Je to lev s koňským ocasem, kterému z krku vykukuje hlava kozy a hada. Většinou je zbarvená do šeda, takže musíte být opravdu pozorní, jelikož je docela špatně vidět. V létě se vyskytuje v hlubokých lesích, protože opravdu hodně nesnáší slunce a světlo. Těsně před začátkem zimy si vyhrabe díru, většinou v poli, a proto musíte být opravdu hodně obezřetní, když si vyrazíte v zimě na procházku. Umí běhat velmi rychle. Její rychlost dosahuje rychlosti 13 koňů (a to je hodně rychle).

Nezapomeňte, že když se dostanete do kontaktu s chimerou, nesmíte se ani za nic hýbat a navazovat s ní oční kontakt. Pokud uděláte ten nejmenší, nejdrobnější pohyb, jste na místě mrtví. Chimera je známá pro svůj dokonale vyvinutý čich. Pokud ji sledujete, tak je asi nejlepší se potříit naftou, aby vás nevyčuchala. Anebo ji radši vůbec nesledovat.

Mantichora vykulená

Je to mantichora ale nejen tak obyčejná, protože jí oči přímo vypadávají z důlku. Ale to není všechno, protože ty vlasy jsou jak čerstvě posečený trávník. Ocas ukradla škorpiónovi, což není vůbec na škodu, alespoň se může poškrábat na zádech. Jen pozor, aby nechtěla podrbat i vás!

Medúza tajemná

Plíží se nocí a hledá svou příští oběť. Na hlavě jí sedí stovky svíjejících se hadů zelených jako liány, které visí ze stromů. Plet', která je jemně nazelenalá, vypadá, jako by se medúze udělalo špatně. Oči má zelené jako její hadi, kterých je tolik, že je skoro neunes. Nemá ráda lidi, a když se stane, že na ně na lovu narazí, naláká je šustěním křoví, oni se na ni otočí, pohlédnou do jejích očí... a zkamení. Loví většinou srny nebo králíky, ale nejraději má ty, kteří žijí v různých oborách a parcích. Musí ale dávat pozor, aby jí lov nezkazili její hadi, kteří by vyděsili její oběd. Zjistila, že se jí vyplatí číhat na pejskaře, kteří procházejí parky, zkamení je a pak snadno uloví pejska, kterého drží na vodítku zkamenělá ruka, která nejde a nejde rozevřít.

Minotaurus prťavý

Minotaurus sice vypadá jako strašlivý býk z Černobylu, ale doopravdy je velice citlivý a milý. Nejradši má tousty od maminky, ale nepohrdne ani mekáčem. Ale tam si dá vždy jen bezmasou verzi. Je vysoký asi 175 cm, existují však i menší druhy, ale i tak se ho kdysi dávno řecké děti bály. Nejvíce se vyskytuje v úzkých uličkách a bludištích.

Mumie kulohlavová

Kdysi dávno ve starém Egyptě se bohatí lidé nechávali mumifikovat, věřili v posmrtný život a chtěli své tělo zachovat v dobré kondici i po smrti. Byl tu ale jeden problém, nikdo neví, kdy ani jak ale spoustu mumií vstalo z mrtvých.

Jednoho dne se šel správce mumií podívat, jestli je všechno v pořádku, ale najednou se mu něco mihlo za zády, otočil se a nic, byl zmatený a řekl si: „No nic, to byl asi vítr.“ Otočil se zpátky a živý se nevrátil. Lidé se po něm začali vyptávat, začali ho hledat, ale nic.

Už vstalo spoustu mumií z mrtvých a lidé si toho začínali všímat, báli se v noci vyjít z domu, nikdo nechodil do pyramid kontrolovat uložené mumie, až jednoho dne se Mohammad rozhodl, že se tam půjde podívat. Jednou v noci si tedy sbalil věci a vyrazil, zapálil svíčku a šel dovnitř, pořád slyšel kroky a nějaké hlasy, rychle se otočil a vyběhl ven, koukl se zpátky a to, co viděl, ho dost vyděsilo. Mumie se už dost naštvaly a rozhodly se, že vtrhnou do města. V čele byla mumie kulohlavová, říká se, že uměla černou magii, létala, měnila lidi na kámen a další. Zničily celé město a od té doby se lidi nepřiblížili k té pyramidě na kilometry.

Panthera Leo scorpion

Panthera Leo scorpion je okřídlený lev, jehož původem je starověké Řecko. Jeho článkovaný ocas funguje výhodně v sebeobraně, ale je moc nápadný pro vlkodlaka půlnočního se svými články, které mu vždy připomínaly uzeninu. Jeho ostré zuby jsou tak silné, že prokousnou drakovi Šmakovi ocas i tlamu.

Toto starověké zvíře se živí lososy a dalším rybolovem. Pokud máte stroj času, tak byste ho mohli najít v dobách 200 000 let př.n.l. někde v horách. Jeho mláďata jsou napohled vysloveně hnusná.

Pohledný kentaur

Někdy v neurčité minulosti, a kdo ví, jestli na naší planetě, když ještě příroda nebyla zničena, žila zajímavá stvoření.

Jedním z nich byli kentauři. Ne všichni byli pohlední, ale každý měl do pasu mužské tělo a od pasu dolů to byli koně. Kdybyste v té době žili a uviděli ho, tak byste (převážně ženy) neodolali jeho tmavě hnědým vlasům a vousům bez stopy šediny. Oněměli byste úžasem hned, jak byste spatřili jeho tvář s očima ladícíma k vlasům a plnými rty. Podlomila by se vám kolena při pohledu na břišní svaly, které byly vidět i z uctivé vzdálenosti.

V porovnání s ostatními bytostmi má kentaur tu vlastnost, že je neohrožený. Jakékoli zvíře nebo bytost, které se na něj pokusí zaútočit, už se zpět nevrátí, protože kentaur vytáhne svůj luk a šíp, napne a vystřelí. Prostě ideál žen.

Musím vás však upozornit, že zdaleka ne každý kentaur je takový. Někteří jsou dokonce zlí nebo škodolibí. A každý není tak pohledný, jsou i obtloustlí, staří, postižení, zkrátka každý není dokonalý (kromě tohoto).

Sfinga klokaní

Sfinga klokaní patří z mnoha důvodů k velmi zvláštním tvorům. Vy totiž asi znáte jen obyčejnou lví sfingu, ale tahle se liší tím, že má klokaní nohy a místo rukou má nohy z velblouda. Mimochodem z těla jí ční ještě netopýří křídla, aby jí nefoukalo za krk, protože má jen krátké vlasy. Každou noc přeskakuje na jinou plochu mezi pyramidami díky svým klokaním nohám. Zlatou čelenku, kterou můžete vidět na její hlavě, ukradla ze špičky pyramidy, která mimochodem stojí za ní. Sfinga klokaní je zvláštní také tím, že se živí pyramidami, konkrétně cihlami, které rozkousává svými zlatými a třpytivými zoubky. Ještě další malou zajímavostí je, že sfinga nestárne, ale mládne, a proto vypadá tak dobře na fotkách.

Slečna košílková

Pokud jste někdy viděli zeď, jak se stala lehce průhlednou, pravděpodobně jste viděli slečnu košílkovou. Tyto bytosti mají dlouhé černé vlasy, které jim vlají ve vzduchu, ale uvidíte je pouze v noci. Většinou na sobě mají bílé oblečení, ale občas byly také viděny v černé. Pokud na sobě má tmavou barvu, měli byste co nejrychleji zmizet, něco velmi špatného se stane. Barva očí nebyla nikdy prokázána, protože ti, kdo je viděli, už nikdy nespatri denní světlo. Proto mají slečny košílkové většinou oči zavřené. Jsou drobné, hubené a nejčastěji poletují ve vzduchu. Rozhodně jsou jedním z důvodů, proč není dobrý nápad přespávat na starých hradech.

Vodní drak ostronohý

Vodní drak je pokryt šupinami. Jeho síla je volitelně silná, je agresivní podle toho, jak na něj koukáme.

Má veliká vejce 1 až 2 m. Mláďata se líhnou po dvou měsících. Jsou ve velikosti 5 až 7 m.

Výskyt: moře

Délka života: neznámá

Velikost: 125 až 128 m

Živí se: hlodavci a drobnými korýši

Zeleno-bagetský příživník

Zelený drak vždy zajímal vědce i normální lidi. Je zajímavý nejen kvůli své barvě těla a očí, ale také svými schopnostmi lidi hypnotizovat. Už žijí pouze dva. Většina jich žila ve staré Číně, ale dnes žijí pouze ve Francii. Ostatní zemřeli na dračí chorobu, a proto tito dva emigrovali. Živí se naším strachem a plesnivými bagetami.

Délka: 10-15m

Váha: až 20 tun

Věk: 100 let

Třída: draci

Čeled': pekařsko-příživní

Nebezpečí: radiace

